

36. ՊՐՈՓԵՍՈՐԵՆ ԶՈՒՐԸ

Ինիս ա, չինիս մին թաքավեր, ըտրա ինիս ա մին տղա: էտ տղան վեր մծընաս ա, ուղիս ըն վեր մին գիգոթուն սվըրցնին:

Թաքավերը մսլըհաթ ա ընես, վեր տղան ղարկե օրիշ երգչի, ընդեղ կրթվե, ըտրա կնեդյը թուղես չի: Թաքավերը մին պրոփեսոր ա պիրիլ տաս, տանը տղեն կրթըցնելի հետես:

Մին քանե տարանը ետը, էտ տղան ուրան վարժարեդին կյը-րերըմը մին նկար ա տըսնաս, յրան հյըլ-մայիլ տոնաս, հիվընդնաս: Իրեք օր տանան տոնը չի տոնս կյաս, վեչ հաց ա ուտես, վեչ ճուշ ա խմես:

Թաքավերը նան թաքուհին ուրանց երգչիըմը դոխտուր, հա-քչիմ, պեն չըն թուղես, լոխճին պիրիս ըն պալատ, ամմա վեչ մինը կըրես չի, թա էտ տղեն ցավը գլիդա:

Վերչը մին պառավ կյաս ա, թա.— Յրես կգլիդամ ըտրա ցավը, թող կացեք կյա իմ կոշտըս, պեն ըմ ըսըլական:

էտ տղան կըրես չի քլինա, թոնլ ա ինիս: էտ տղեն հընգերը վեր կյաս ա պռավեն կոշտը, պառավը ըտրան ըղրկես ա էն տղեն կոշտը, ըն էլ տանան հալա տոնս չի եկալ, նկարը տեսած օրան:

Հնգերը վեր քլինիս ա կոշտը էտ տղան ետ ա տընաս, թա.— Ա՛հ հընգեր, պա ասե՛լ չը՛ս, էս ա իրեք օր ա սիրահարված, մըեռ-նըմ, խե կյա՛ս չըս ինձանավ ընցնիս:

Հընգերը կյաս ա պռավեն ըսես, պառավըն էլ քլինիս ա թաքա-

վերեն ըսես: Թաքավերը էն պրոփեսորեն ծեն ա տաս, նկարը տոնօ
օնեկ տաս, թաւ.— էտ հո՛ւր նկար ա:

Պրոփեսորը ըսես ա.— Իմ քվեր նկարն ա:

Թաքավերը ըսես ա, դե քու քվեր պիտի տղես հետե օգիմ:

Պրոփեսորը ռազի յա կընաս:

Թաքավերեն պլատըմը վեզիրներան մինն էլ ա ըշկըտրած ինիս,
թա ուրան ախճիգլը տա թաքավերեն տըղեն: էտ պենը վեր ըսկը-
նաս ա, ուղիս ա վեր խընգարե:

Կլաս ա թաքավերեն սըտըսոտ պեներ ա խարար տաս:

Թաքավերը պրոփեսորեն կըպուտես ա, թաւ.— Քու քվեր անըմ
վեր պեն կա՛, խե՛ ինձ ասալ չըս:

Պրոփեսորը ըսես ա.— Դե տրա ասողը թող մին նշան պիրի,
հվատամ:

էտ վեզիրը եր ա կընաս ամմեն հինչան յոր ունես, օղտերը
պըռնես, թա տանե ռուշվաթ տա, վեր էն ըխճըկանան մին նշան
պիրին:

Պրոփեսորեն քուրը կնաս ա ընիս մին օխտը րոժանե տան կըլխե:
Օխտը ըտաժուլը ըտրա կոշտը քյինիս ա ընիս ուրան ախպերը մին
թաքուն, օրիշ մղակավ:

էլ դուշ, դասաթ ընդրա կոշտը քյեցած չի հալմ: էտ ախճիգլը
մին օր եր ա կընաս, տսնաս ուրան տատը եկած կոշտը: Ըսես ա.
— Հո՛ւր ըս եկալ:

Տատը թա.— Եկալ ըմ կլիխըտ լվանամ:

Տու մեկ ասեկ էտ վեզիրը պուսկեն ռուշվաթ տված կինի մին
չվալ վըեսկե, թաւ.— Թուանրտ անա մին նշան պե՛ր:

Տատըն էլ կքյինի թուանը կոշտը, թաւ.— Եկալ ըմ կլիխըտ լվա-
նամ:

Կլիխը լվանում տեղը մուտանան յոր կօնե, տոնս կլա, պիրի
տա վեզիրին: էտ վեզիրն էլ կպիրի թաքավերեն տա:

Թաքավերն էլ ծեն կտա պրոփեսորեն, թաւ.— Պիտի քյըեզ
սպանիմ, վեր ինձ խափալ ըս:

Պրոփեսորը ռազի յա կենըմ: Դե էլ հի՛նչ անե ընդրանա ետը:

էտ ախճիգլը վեր տսնաս ա մտանան կա վուշ, ուրան պենը
գլիգլա ա: Եր ա կնաս տղու շորեր կնաս, քյինիս թաքավերեն պալատը,
հարցըփորձ ընես, տսնաս լոխ տոնս եկած թմաշա, վեր պիտի
պրոփեսորեն կախաղան տան:

Վեր տըսնաս ա, հինչու հետե յա, ետնան գլիգլանը ետը, էտ
ախճիգլը ուրան շորերը կնաս ա, քյինիս թաքավերեն կոշտը թաւ.

— Մտանիս քու պլատեն մարթիքը եր ըն կալալ, ասե ինձ տան, Էտէլ ուրան օրումը հալա տանան տուն եկած չի, ըտրա դարդան էլ վեչ մինը ճննչիս չի, թա հո՛ւ վա:

Թաքավերը հրցնիս ա.— Հո՛ւ վա եր կալալ:

էտ ախճիգը էտ վեգիրին նշանց ա տաս, թա.— էն ա եր կալալ:

Վեգիրը ուրթումն ա ուտես թա.— Յըես եր չըմ կալալ, յըես ըսկի ճննչիս էլ չըմ, թա տա հո՛ւ վա, հիշտեղեցե յա՛:

էտ ախճիգը ըսես ա.— Դե վեր իտի յա, մին թոխտ կյիրի, թաքավերն էլ թող փշտե, վեր տու գյիդաս չըս, թա յըես հո՛ւ վըմ, ինձ ճննչիս չը՛ս:

Վեգիրը թոխտը կյիրիս ա, թաքավերն էլ փշտես ա, տաս էտ ըխճըկանը: էտ ախճիգը թոխտը տաս ա թաքավերեն, թա.— էս վեր ինձ ճննչիս չի, գյիդաս չի յըես հո՛ւ վըմ, պա մուտանաս հո՛ւր անավ ա ծեռքը քցալ:

Թաքավերը մնաս ա ըրմացած էտ ըխճկանը խելքեն յրա: Պի-
րիս ա կործը քննես, տսնաս պենը հինչումն ա: Յիրեկվա սհաթի
իրեքին պրոփեսորեն կախ տալին տըեղը ուրան վեգիրին ա կախ
տաս, պրոփեսորեն ըզըգես: Պրոփեսորեն քո՛ւրը ուզիս ա ուրան
աղեն հետե, օխտը օր, օխտը քշեր հրսանեք ընես:

